



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1326/2020
19.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 6. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Вићетнија Даријевића, поднетом против правоснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 133/20 од 13.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правоснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 133/20 од 13.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 133/20 од 13.02.2020. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Зрењанину и преиначена пресуда Основног суда у Зрењанину К број 178/19 од 09.10.2019. године у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљену АА за кривично дело тешке телесне повреде из члана 121. став 6. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашена кривом, применом члана 4, 42, 45. и 54. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 године, док је у осталом делу пресуда остала неизмењена.

Против наведене правоснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Вићетније Даријевић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку органу поступка или да је преиначи, тако што ће окривљену осудити на блажу врсту казне-на условну осуду или евентуално блажу казну од изречене, а да у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правоснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован.

Бранилац окривљене АА у захтеву наводи да је другостепени суд који је преиначио првостепену пресуду којом је окривљеној изречена условна осуда, и изрекао јој ефективну казну затвора, повредио одредбу члана 66. став 2. КЗ, као и одредбе члана 54, 56. и 57. КЗ.

Одредбом члана 121. став 1. КЗ прописано је да, ће се, ко другог тешко телесно повреди или му здравље тешко наруши, казнити затвором од 6 месеци до 5 година, а ставом 6. истог члана, да ако је дело учињено према малолетном лицу или бременитој жени или лицу које обавља послове од јавног значаја, казниће се затвором од 1 до 8 година.

Одредбом члана 66. став 2. КЗ прописано је да, се за кривична дела за која се може изрећи казна затвора у трајању од 8 година или тежа казна не може изрећи условна осуда.

Окривљена АА је другостепеном пресудом осуђена на казну затвора у трајању од 1 године због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 6. у вези става 1. КЗ за које је запређена казна затвора од 1 до 8 година, па по налажењу Врховног касационог суда, како окривљеној и није изречена условна осуда, побијана пресуда није донета уз повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 66. став 2. КЗ, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА наводи се да је побијана пресуда донета и уз повреду члана 56. и 57. КЗ, које одредбе се односе на ублажавање казне и на границе ублажавања казне.

По налажењу Врховног касационог суда, имајући у виду да је за кривично дело за које је окривљена АА оглашена кривом прописана казна затвора од 1 до 8 година, а да је побијаном пресудом окривљеној за то дело изречена казна од 1 године, дакле казна затвора у законски прописаном оквиру за то кривично дело, као и да ублажавања казне није ни било, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца ове окривљене којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 56. и 57 КЗ.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте повреде закона из члана 54. КЗ којом се указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, јер наведена

повреда не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић